

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně **A. Č.**, zastoupené JUDr. Květoslavou Štorkánovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Pohořelec 26/110, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2016, č. j. 8 A 60/2012 – 46, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 15. 9. 2016, č. j. 8 A 60/2012 – 46, kterým městský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2012, č. j. 266/500/11, 7962/ENV/11. Tímto rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto stěžovatelčino odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení ochrany lesa (dále jen „ČIŽP“), ze dne 23. 11. 2010, č. j. ČIŽP/41/OOL/SR01/0920407.010/10/PJO (dále „rozhodnutí I. stupně“), kterým byla stěžovatelce uložena pokuta v celkové výši 400.000 Kč za ohrožení a poškození životního prostředí v lesích, kterého se měla dopustit tím, že v letech 2007-2009 na části lesního pozemku parc. č. X v k. ú. X o výměře 527 m² a p. č. X v k. ú. X o výměře 42 m² neoprávněně používala lesní půdu k jiným účelům než pro plnění funkce lesa. Uvedeným jednáním měla porušit § 11 odst. 1 a 4, § 13 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

Stěžovatelka se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku městského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhla zrušení rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí I. stupně a zároveň též navrhla „*přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zák. č. 150/2002 Sb.*“ Svůj návrh na výzvu zdejšího soudu doplnila podáním ze dne 30. 11. 2016. V kasační stížnosti v rámci návrhu petitu rozhodnutí uvedla, že „*Dále podává návrh na vyslovení odkladného účinku*

rozhodnutí ČIŽP, schváleného MŽP, podle § 107 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., po podání této kasační stížnosti...“.

Ke kasační stížnosti stěžovatelka přiložila prohlášení o majetkové a finanční situaci (dále jen „prohlášení“), v němž uvedla, že od roku 2012, kdy ukončila zaměstnání, nemá žádné finanční příjmy. V současné době pak nemůže ze zdravotních důvodů být zaměstnána v pracovním poměru. Od roku 2009 je rozvedená, přičemž nepobírá žádné výživné rozvedené manželky. Nepobírá a nikdy nepobírala žádný důchod, ani žádné příjmy z účasti na kapitálové společnosti. Nikdy nebyla osobou samostatně výdělečně činnou. V současnosti stěžovatelku podporují její dvě dcery, A. A. J. a D. Č. Ve svém prohlášení stěžovatelka dále uvedla, že vlastní pozemek par. č. X (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je rodinný dům č.p. X, v němž bydlí se svou dcerou D. Č. Dále vlastní též pozemky par. č. X (zahrada) a X (ostatní plocha). Všechny uvedené nemovitosti spadají do k. ú. Košíře. Zdůraznila existenci zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nicméně z uložené pokuty již uhradila 30.000 Kč.

Žalovaný se k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

V nyní posuzované věci se Nejvyšší správní soud existencí zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., nezabýval, neboť ani jejich případné splnění nemá pro rozhodnutí ve věci žádný význam. Je tomu tak z následujícího důvodu.

Městský soud totiž usnesením ze dne 17. 7. 2012, č. j. 8 A 60/2012 - 28, návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl, tedy žalobě odkladný účinek nepřiznal, a to právě ve vztahu k „rozhodnutí ČIŽP, schváleného MŽP“, vůči kterému se nyní stěžovatelka rovněž domáhá přiznání odkladného účinku. V dané věci rovněž zákon s podáním žaloby systaci účinků napadeného správního rozhodnutí nespojuje. Navíc jistě nelze přehlédnout, že účinek správních rozhodnutí již nastal, jestliže stěžovatelka část uložené pokuty zaplatila. Odkladný účinek kasační stížnosti, vztahující se pouze na napadený rozsudek městského soudu, by tak neměl pro stěžovatelku žádný význam, neboť by nemohl nic změnit na již existující vykonatelnosti pravomocného správního rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Podle výsledku řízení bude poté možné případně reagovat také na již nastalé účinky správních rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2016

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu